

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/81/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320010546
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2320010546.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci obžalovaného O. A., nar. X. A. XXXX v I., trvale bytom S., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Bratislava, pre pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 22. septembra 2021, č. k. 31T/46/2020-252, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. januára 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného O. A. zamieťa.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil výrok o vine a treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta z 5. februára 2020, sp. zn. 31T/145/2019, právoplatným dňa 21. júla 2020 ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a zároveň obžalovaného uznal vinným v štyroch bodoch zo spáchania pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, v bode 2/ aj podľa § 194 ods. 2 písm. b) Trestného zákona a zároveň zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na nasledovnom skutkovom základe:

„1/ dňa 03.10.2019 v čase okolo 19.30 hod. v S. na Q. X. A. vošiel cez neuzamknutú vchodovú bránu na pozemok rodinného domu č. XXXX/XX a spod prístrešku, nachádzajúceho sa vedľa rodinného domu, zobral voľne odložený pánsky horský bicykel CTM modro-červenej farby s bielymi vidlicami, čím spôsobil vlastníkovi A. Z. škodu vo výške 130,- eur,

2/ dňa 12.10.2019 v čase medzi 6.15 hod. a 8.00 hod. v S. na B. ulici preliezol oplotenie rodinného domu č. XX do záhrady, z kade zobral kovový rebrík, ktorý oprel o stenu rodinného domu pri balkóne a tak prešiel na balkón, kde vytrhol sieťku proti hmyzu na okne a cez pootvorené okno vošiel dnu, tam prehľadal jednotlivé izby, vošiel do spodnej časti domu a do garáže, z ktorej zobral čierny plátený batoh, vŕtačku Makyta, vŕtačku Devalt a uťahovačku Makyta, čím spôsobil vlastníčke C. A. škodu vo výške 300,- eur,

3/ dňa 12.10.2019 v čase medzi 21.00 hod. a 22.30 hod. v S. na A. ulici vošiel cez neuzamknutú bránu na pozemok obývaného rodinného domu č. XXXX/X, potom cez neuzamknuté vchodové dvere vstúpil do vnútorných priestorov a z pracovne zobral mobilný telefón Alcatel 1066G, black, IMEI: 015051000190716, ktorý bol položený na nočnom stolíku, spolu s tmavosivým puzdrom, v ktorom bola finančná hotovosť 150 €, čím spôsobil vlastníkovi O. K. škodu vo výške 170,- eur,

4/ dňa 12.10.2019 v čase okolo 22.20 hod. v S. na J. ulici neoprávnene vošiel cez neuzamknutú bránu na pozemok obývaného rodinného domu č. XXXX/XA, potom cez neuzamknuté vchodové dvere vstúpil do vnútorných priestorov, kde zobral dámsku kabelku béžovej farby, v ktorej bola peňaženka bledozelenej farby, platobná karta VÚB, platobná karta SLSP, preukazy poistenca UNION zdravotnej poisťovne na

meno X. I., E. I. a A. I., občiansky preukaz na meno X. I., finančná hotovosť 15 €, strieborný medailón s nápisom „St. Christopher protect us“, pár kryštálových náušnic a kožené puzdro s čipovým preukazom Sociálnej poisťovne na meno X. I., čím spôsobil vlastníčke X. I. škodu vo výške 50,- eur.“

2. Napadnutým rozsudkom okresný súd obžalovanému uložil podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4 a § 41 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona úhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

3. Okresný súd zároveň podľa § 76 ods. 2 a § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky, v rámci ktorého obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

4. Napadnutým rozsudkom okresný súd napokon rozhodol o uplatnených nárokoch na náhradu škody.

5. Po vyhlásení napadnutého rozsudku si obžalovaný ako aj prokurátor ponechali lehotu na podanie odvolania, pričom prokurátor sa podaním doručeným okresnému súdu dňa 27. septembra 2021 vzdal práva podať odvolanie.

6. Proti napadnutému rozsudku podal odvolanie len obžalovaný, pričom z obsahu odvolania vyplynulo, že toto podáva proti výroku o uloženom treste z dôvodu, že tento sa mu javí ako vysoký. Obžalovaný ďalej poukázal na jeho hodnotenie z ÚVTOS a ÚVV Bratislava, ktoré mal okresný súd k dispozícii a ktoré podľa názoru obžalovaného mohlo zavážiť pri rozhodovaní o výške trestu. Obžalovaný okresnému súdu ďalej vytýka, že neprihliadol na to, že má aktuálne nariadené vykonať tresty vo výmere 3 roky, 6 mesiacov a ďalších 10 mesiacov a aj z tohto dôvodu sa mu uložený trest javí ako veľmi prísny. Obžalovaný preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

7. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku (1) Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

8. Podľa § 319 Trestného poriadku Odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

9. Obžalovaný na verejnom zasadnutí konanom na krajskom súde zotrval na svojom odvolaní ako aj na dôvodoch v ňom uvedených. Prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

10. Krajský súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že odvolanie proti napadnutému rozsudku podala oprávnená osoba /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/ a odvolanie bolo podané včas / § 309 ods. 1 Trestného poriadku/. Po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste ako aj správnosti postupu konania, ktoré napadnutému výroku predchádzalo krajský súd zistil, že odvolanie nie je dôvodné a je potrebné ho zamietnuť.

11. Okresný súd obžalovaného na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby a poučení podľa § 257 Trestného poriadku upozornil na to, že skutky uvedené v obžalobe bude inak právne posudzovať / t. j. obžalovanému oznámil právnu kvalifikáciu, ktorú považoval za správnu/ a súčasne obžalovaného poučil, že za predpokladu preukázania viny vo vzťahu k žalovaným skutkom v jeho prípade prichádza do úvahy uloženie spoločného trestu vo vzťahu ku konaniu, ktoré prebiehalo pred Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 31T/145/2019.

12. Obžalovaný po poučení a upozornení na inú právnu kvalifikáciu žalovaných skutkov ako aj po upozornení na možnosť ukladania spoločného trestu uviedol, že všetkým poučeniam porozumel.

13. Obžalovaný následne urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania žalovaných skutkov, ktoré okresný súd prijal a vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

14. V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní okresný súd oboznámil pripojený spis Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/145/2019, z obsahu ktorého vyplynulo, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Galanta z 5. februára 2020, sp. zn. 31T/145/2019, právoplatným dňa 21. júla 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 21. júla 2020, sp. zn. 6To/32/2020 uznaný vinným v dvoch bodoch zo spáchania pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona na nasledovnom skutkovom základe:

„1/ dňa 12.10.2019 v čase medzi 21.00 hod. a 22.30 hod. v S. na A. ulici vošiel cez neuzamknutú bránu na pozemok obývaného rodinného domu č. XXXX/X, potom cez neuzamknuté vchodové dvere vstúpil do vnútorných priestorov a z pracovne zobral mobilný telefón Alcatel 1066G, black, IMEI: 015051000190716, ktorý bol položený na nočnom stolíku, spolu s tmavosivým puzdrom, v ktorom bola finančná hotovosť 150 €, čím spôsobil vlastníkovi O. K.kodu vo výške 170,- eur,

2/ dňa 12.10.2019 v čase okolo 22.20 hod. v S. na J. ulici neoprávnene vošiel cez neuzamknutú bránu na pozemok obývaného rodinného domu č. XXXX/XA, potom cez neuzamknuté vchodové dvere vstúpil do vnútorných priestorov, kde zobral dámsku kabelku béžovej farby, v ktorej bola peňaženka bledozelenej farby, platobná karta VÚB, platobná karta SLSP, preukazy poisťovne UNION zdravotnej poisťovne na meno X. I., E. I. a A. I., občiansky preukaz na meno Renáta Božalková, finančná hotovosť 15 €, strieborný medailón s nápisom „St. Christopher protect us“, pár kryštálových náušnic a kožené puzdro s čipovým preukazom Sociálnej poisťovne na meno X. I., čím spôsobil vlastníčke X. I.kodu vo výške 50,- eur.“

15. Rozsudkom označeným v bode 14 bol obžalovanému podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne so zaradením obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Predmetným rozsudkom okresný súd o nárokoch na náhradu škody rozhodol tak, že obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil povinnosť nahradiť poškodenému O. K., nar. XX. B. XXXX, trvale bytom S., A. XXXX/X škodu vo výške 150 EUR a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú X. I., nar. XX. A. XXXX, trvale bytom S., J. XXXX/XA. s jej nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

16. Z pripojeného spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/145/2019 zároveň vyplynulo, že obe uznesenia o vznesení obvinenia pre skutky spáchané dňa 12. októbra 2019 boli obžalovanému oznámené dňa 13. októbra 2019.

17. Zo spisu okresného súdu sp. zn. 31T/46/2020 vyplynulo, že uznesenie o vznesení obvinenia pre skutok pod bodom 1/ napadnutého rozsudku bolo obžalovanému oznámené dňa 31. decembra 2019 a uznesenie o vznesení obvinenia pre skutok pod bodom 2/ napadnutého rozsudku bolo obžalovanému oznámené dňa 20. januára 2020.

18. Z časových súvislostí uvedených v bodoch 16 a 17 preto vyplýva, že skutky pod bodmi 1/ až 4/ napadnutého rozsudku je možné posúdiť ako čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu.

19. Krajský súd ďalej z pripojeného spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/61/2018 zistil, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Galanta z 7. augusta 2019, sp. zn. 31T/61/2018, právoplatným dňa 31. marca 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 31. marca 2020, sp. zn. 6To/5/2020 v dvoch bodoch uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného od 1. augusta 2019, z toho v bode 1/ aj podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona účinného od 1. augusta 2019 a v bode 2/ v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. e) Trestného zákona, pričom oba čiastkové útoky obžalovaný spáchal dňa 21. júla 2017. Rozsudok Okresného súdu Galanta bol vyhlásený dňa 7. augusta 2019 v prítomnosti obžalovaného, z čoho potom v súhrne vyplýva, že prejednávané skutky pod bodmi 1/ až 4/ napadnutého rozsudku sú vo vzťahu k odsúdeniu obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Galanta z 7. augusta 2019, sp. zn.

31T/61/2018, právoplatným dňa 31. marca 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 31. marca 2020, sp. zn. 6To/5/2020 recidívou.

20. Okresný súd na hlavnom pojednávaní obžalovaného upozornil na možnosť uloženia spoločného trestu vo vzťahu k odsúdeniu obžalovaného rozsudkom označeným v bode 13, avšak obžalovaného nepoučil o aplikácii ustanovenia § 41 ods. 3 Trestného zákona v prípade ukladania spoločného trestu. Možno teda konštatovať, že okresný súd sa neriadil stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. júna 2019, sp. zn. Tpj 26/2019, uverejneného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 2/2019, podľa bodu II. ktorého: „Súd sa musí v rámci splnenia povinnosti podľa § 34 ods. 5 Trestného poriadku pri poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku presvedčiť, či bol obvinený v skoršom priebehu konania poučený aj o takej úprave trestnej sadzby podľa ustanovení uvedených v treťom a štvrtom odseku bodu I., ktorá v jeho prípade prichádza do úvahy. V prípade negatívneho zistenia súd poučenie vykoná, inak môže byť následne splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (v nadväznosti na § 257 ods. 5 Trestného poriadku). Dotknutú chybu nemožno odstrániť v rámci konania o odvolaní proti výroku rozsudku o treste po prijatí vyhlásenia o uznaní viny, nakoľko obvinenému musí byť novovytvorená možnosť také vyhlásenie neurobiť, pričom trest musí byť uložený v rámci trestnej sadzby súladnej so zákonom.“

21. Štvrtý odsek bodu I. predmetného stanoviska uvádza, že skutočnosti bez kvalifikačnej relevancie, vyvolávajúce použitie ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona, ktoré len upravuje hranice trestnej sadzby priradenej ku kvalifikačne použitému ustanoveniu osobitnej časti Trestného zákona, nie sú súčasťou skutkovej vety výroku odsudzujúceho rozsudku. Dotknuté ustanovenia sa uvádzajú (označujú) vo výroku o treste v zmysle § 165 ods. 1 Trestného poriadku. Vo štvrtom odseku bodu I. predmetného stanoviska sa uvádzajú nasledovné ustanovenia Trestného zákona: § 38 ods. 3 až 6, § 41 ods. 2 samostatne alebo v spojení s § 42 ods. 1, § 61 ods. 3 a 6 Trestného zákona. Hoci ustanovenie § 41 ods. 3 Trestného zákona v predmetnom odseku uvedené nie je, jeho aplikácia v konkrétnom prípade môže mať rovnaké dôsledky, ako ustanovenia Trestného zákona v predmetnom štvrtom odseku bodu I. stanoviska vymenované.

22. V prejednávanej prípadе ide presne o takú situáciu, aká môže nastať pri aplikácii ustanovenia § 41 ods. 3 Trestného zákona, kedy uloženie spoločného trestu môže pre obžalovaného znamenať v konečnom dôsledku sprísnenie právnej kvalifikácie. V prípade obžalovaného je to ustanovenie § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, teda spáchanie trestného činu závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách. Okresný súd totiž pri posúdení všetkých čiastkových útokov obžalovaného pod bodmi 1/ až 4/ napadnutého rozsudku opomenul, že tieto vytvárajú jeden pokračovací trestný čin, ktorý je potrebné právne kvalifikovať aj ako zločin krádeže podľa ustanovenia § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, kde Trestný zákon upravuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody v rozpätí od troch do desiatich rokov, čo však okresný súd neurobil, pričom prečo tak neurobil nie je zrejmé ani zo zápisnice z hlavného pojednávania a ani z odôvodnenia napadnutého rozsudku. V prípade čiastkových útokov obžalovaného sú tieto spáchané na celkom štyroch poškodených, teda na viacerých osobách v zmysle ustanovenia § 127 ods. 12 Trestného zákona.

23. Pochybenie okresného súdu pri právnej kvalifikácii žalovaných čiastkových útokov krajský súd v odvolacom konaní nemôže reparaovať, a preto môže posúdiť len zákonnosť trestu uloženého napadnutým rozsudkom ako aj zákonnosť konania, ktoré napadnutému výroku predchádzalo. Navyše odvolanie podal len obžalovaný vo svoj prospech, preto krajský súd musí aplikovať aj ustanovenie § 322 ods. 3 Trestného poriadku upravujúce zásadu zákazu reformatio in peius.

24. Pri právnej kvalifikácii, ktorú ustálil okresný súd a vychádzajúc zo zásad na ukládanie trestu za viac trestných činov uvedených v § 41 ods. 1 Trestného zákona, ktoré okresný súd aplikoval, je činom prísnejšie trestným prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, za spáchanie ktorého Trestný zákon umožňuje páchatelovi uložiť trest odňatia slobody vo výmere od jedného do piatich rokov. Okresný súd správne ustálil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, keď toto priznanie sa a úprimné oľutovanie obžalovaný prejavil vo vzťahu ku všetkým čiastkovým útokom, čo vyplynulo z oboznámenia rozsudku označeného v bode 14. Okresný súd tiež správne ustálil dve priťažujúce okolnosti, a to spáchanie viacerých trestných činov podľa § 37 písm. h) Trestného zákona

a skutočnosť, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, teda priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Pri prevahe priťažujúcich okolností okresný súd správne aplikoval aj ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona a upravil dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody z jedného roka na 28 mesiacov.

25. Okresný súd teda obžalovanému ukladal trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe od 28 mesiacov do piatich rokov.

26. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

27. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické. (uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 25. augusta 2020, sp.zn. 6To/23/2020)

28. Krajský súd je toho názoru, že pokiaľ okresný súd zohľadňoval účel trestu v zmysle bodov 26 a 27, ďalej kritický postoj obžalovaného k ním spáchanej trestnej činnosti ako aj jeho vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní a obžalovanému uložil úhrnný a spoločný trest vo výmere 30 (tridsať) mesiacov nepodmienečne, potom takýto trest nie je možné považovať za prísny, ako to namieta obžalovaný vo svojom odvolaní, a to aj s poukazom na trestnú minulosť obžalovaného. Tak ako to správne uviedol okresný súd, obžalovaný bol doposiaľ počnúc rokom 2006 súdne trestaný celkom 17 krát, a to prevažne za majetkovú trestnú činnosť. Je síce pravdou, že obžalovanému bolo opakovane upúšťané od ukladania súhrnného trestu, z čoho potom vyplýva, že pokiaľ by skutky spáchané obžalovaným boli prejednané v jednom konaní, odsúdení by mal zaznamenaných podstatne menej, čo však nič nemení na skutočnosti, že obžalovaný pácha trestnú činnosť dlhodobo a opakovane. Aj z tohto pohľadu sa preto trest uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom javí byť skôr mierny.

29. Okresný súd tiež správne rozhodol o zaradení odsúdeného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia aplikujúc ustanovenie § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pretože ako vyplynulo z odpisu registra trestov obžalovaného, tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednaných trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorým mu bol uložený za spáchanie úmyselného trestného činu.

30. Pretože krajský súd nezistil žiadny dôvod na zrušenie či zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné týmto uznesením zamietol.

31. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0. (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.